14/09/2020

Освећен први храм посвећен мученицима јасеновачким (ВИДЕО)

У недјељу, 31. августа/13. септембра 2020. године, када Православна Црква прославља Сабор српских светитеља и спомен мученика јасеновачких, у манастиру Рођења Светог Јована Крститеља, у Јасеновцу, у Епархији славонској, освећен је шрви храм на свету посвећен Светим новомученицима јасеновачким (фотогалерија).

Чином освећења параклиса (капеле) и Божанственом Литургијом началствовао је Његово Високопреосвештенство Митрополит загребачко-љубљански г. Порфирије. Саслуживали су Преосвећена господа Епископи славонски Јован, будимљанско-никшићки Јоаникије, диселдорфски и њемачки Григорије, источноамерички Иринеј, аустријско-швајцарски Андреј, бихаћко-петровачки Сергије и умировљени захумско-херцеговачки Атанасије, као и свештенство из више епархија.

Послије јеванђелског читања бесједио је епископ Григорије. Он је говорио о важности памћења, али и опасности злопамћења:

-Памћење је крајеугаони камен на коме се заснива наш хришћански идентитет, а то је подједнако памћење онога што је било и онога што тек треба да буде. Памћење не може бити смислено, ако се сјећамо само некога

ко је некада постојао и више га нема, а не сјећамо га се као некога ко ће бити. Зато памћење не може бити пунозначно, ако само данас памтимо, а већ сутра ћемо заборавити. Памћење има пуноћу само уколико се укоријени и засади у вјечности у којој нема смрти, бола и жалости, у којој ништа не вене. Зато узносимо имена мученика у службу Божју, јер жарко желимо да се њихов спомен и њихово име заувијек настане у вјечном Божјем памћењу. Њихово и своје постојање ћемо осигурати само ако будемо записани у књизи живота вјечнога.
-Друга страна памћења није само заборав већ нешто много злокобније – злопамћење. Памтити значи с љубављу се сјећати пострадалих. Памтити значи сачувати имена мученика од заборава. Памћење значи не дозволити да се злочин икада више негдје понови. А злопамтити, пак, значи гајити мржњу у свом срцу према убицама. Злопамтити значи жељети зло крвницима, на зло узвраћати злом које трује наше душе силније од најљућег отрова. Злопамтити, на концу, значи жудјети за осветом и за туђом смрћу, истакао је владика Григорије.

По заамвоној молитви црквеном сабрању обратио се домаћин, епископ Јован, који је поздравио присутне архијереје, госте и сабрани народ. Владика Јован је рекао да су се у Јасеновцу окупили епископи са разних страна земљиног шара да освете цркву, као што су у вријеме када се освештавао храм Гроба Господњега, архијереји са Сабора из Тира бродовима дошли у Јерусалим како би осветили први од храмова Цркве Божје. Говорећи о новоосвећеној капели, Владика је истакао:

-Ово је зимска црква, прва у српском народу, прва у Цркви Божјој, прва у Српској Цркви, прво мјесто које је посвећено новомученицима јасеновачким.

Након обраћања домаћина освећене су спомен-плоче трговцу Михаилу Благојевићу, предсједнику Црквене општине пакрачке, убијеном у Јасеновцу, и недавно упокојеном историчару Жарку Видовићу, који је преживео заточеништво у јасеновачком логору.

Послије отпуста Литургије, вјерници су се окупили на јасеновачком спомен-подручју, гдје је епископ Андреј на једној од хумки савршио чин благосиљања славског жита и колача. Владика Андреј се обратио окупљенима назвавши јасеновачко стратиште својеврсном апокалипсом. Рекао је да је народ који је страдао у Јасеновцу страдао голорук и био у немогућности да се брани. Владика је додао да ти људи нису ишли у смрт, јер су носили некакво зло: -Напротив, носили су у себи вјеру и завјет својих породица и својих предака. Упоредио је незлобивост јасеновачких жртава са незлобивошћу

старозавјетних патријараха и праотаца: Авраама, Исаака, Јакова и Јосифа.

mitropolija.com